

105245 - Beroep tegen berisping; PO

De echtgenoot van werkneemster heeft zijn onvrede over het niet toekennen van verlof door de werkgever geuit aan de GMR en de diverse schooldirecteuren. Doordat werkneemster niet uitdrukkelijk afstand heeft genomen van de inhoud van de e-mailberichten, kan zij verantwoordelijk worden geacht voor deze correspondentie. De toon en inhoud van de diverse e-mailberichten is zodanig dat dit voor onnodige onrust binnen het team en bij de schoolleiding heeft gezorgd. Het beroep op het recht van vrijheid van meningsuiting gaat niet op. Dit recht is niet onbeperkt en kan niet dienen ter rechtvaardiging van de onnodige en kwetsende handelwijze. Doordat werkneemster derden deelgenoot heeft gemaakt van haar onvrede heeft zij zich niet gedragen zoals van een professioneel leerkracht mag worden verwacht. De werkgever heeft dit gedrag terecht als plichtsverzuim kunnen aanmerken en de Commissie acht de opgelegde maatregel van een berisping proportioneel. Beroep ongegrond.

UITSPRAAK

in het geding tussen:

A, wonende te K, appellante, hierna te noemen A
gemachtigde: de heer J.J. A

en

het College van Bestuur van B, gevestigd te C, verweerder, hierna te noemen de werkgever
gemachtigde: de heer mr. H.J. Brouwer

1. VERLOOP VAN DE PROCEDURE

Bij beroepschrift met bijlagen van 4 januari 2012, ingekomen op 5 januari 2012 en aangevuld bij brieven van 12 en 19 april 2012, heeft A beroep ingesteld tegen de beslissing van de werkgever d.d. 28 november 2011 om haar de disciplinaire maatregel van een schriftelijke berisping op te leggen wegens plichtsverzuim.

De werkgever heeft een verweerschrift met bijlagen ingediend, gedateerd 30 januari 2012, ingekomen op 3 februari 2012 en aangevuld op 5 maart 2012.

Nadat de mondelinge behandeling was gepland op 26 maart 2012 heeft A om uitstel verzocht wegens verhindering.

Vervolgens vond de mondelinge behandeling van het beroep plaats op 12 april 2012 te Utrecht.

A verscheen in persoon en werd bijgestaan door haar gemachtigde, zijnde haar echtgenoot.

De werkgever werd vertegenwoordigd door D, lid College van Bestuur, E, directeur openbare basisschool F en G, secretariaat B, daartoe bijgestaan door de gemachtigde.

De werkgever heeft een pleitnotitie overgelegd.

2. DE FEITEN

A, geboren 10 oktober 1949, is sinds 17 november 1971 in dienst bij (één van de rechtsvoorgangers van) B. A is werkzaam als leerkracht groep 4/5 op de openbare basisschool F te H in een vast dienstverband met een betrekkingssomvang van 0,4693 fte.

Op de arbeidsverhouding is van toepassing de CAO PO.

Op 19 september 2011 heeft de echtgenoot van A een e-mailbericht aan de GMR, de directeuren van B en het College van Bestuur gezonden over het onbetaald verlof waarop zijn

echtgenote zijn inziens krachtens de CAO PO recht heeft. Als bijlage is meegezonden een afschrift van de pleitnotitie zoals namens A overgelegd ter zitting van de Kantonrechter C d.d. 31 augustus 2011 in een door haar tegen de werkgever aanhangig gemaakte procedure over de door haar geclaimde teveel gewerkte uren.

Hierop heeft de werkgever A bij e-mailbericht van 20 september 2011 schriftelijk verzocht om voor 21 september 2011 aan te geven of zij bekend was met de verzending van het e-mailbericht van 19 september 2011, of zij achter de verzending van deze mail staat en of er bewust stukken uit de pleitnotitie zijn geknipt. A heeft niet op dit e-mailbericht gereageerd.

Op 21 september 2011 heeft de echtgenoot van A wederom een e-mailbericht aan eerder genoemde geadresseerden gezonden.

Bij brief van 29 september 2011 heeft de werkgever A het voornemen meegedeeld om haar de disciplinaire maatregel van een schriftelijke berisping op te leggen wegens plichtsverzuim.

Nadat A zich hiertegen bij brief van 18 oktober 2011 had verweerd, heeft de werkgever A bij beslissing van 28 november 2011 een schriftelijke berisping opgelegd op grond van artikel 3.17 lid 1 sub a CAO PO.

Tegen deze beslissing is het beroep gericht.

Sedert 6 oktober 2011 is A arbeidsongeschikt. Ten tijde van de zitting was zij aan het re-integreren.

3. **STANDPUNTEN VAN PARTIJEN**

A is van oordeel dat het haar echtgenoot vrij staat zijn mening te uiten en dat het hem tevens vrij staat zijn eigen vorm daarin te bepalen. A is het inhoudelijk eens met het standpunt van haar echtgenoot maar is van mening dat de wijze waarop haar echtgenoot zich in de discussie mengt haar niet kan worden aangerekend. Het is A voorts niet duidelijk wat de bezwaren zijn tegen deze e-mailberichten en waarom dat plichtsverzuim oplevert. Hierdoor is niet duidelijk waarom zij een berisping heeft opgelegd gekregen. A is op 6 oktober 2011 ziek geworden na jarenlange structurele overbelasting en weigering van de werkgever om haar verlof toe te kennen wegens 40-jarig huwelijk en ambtsjubileum. A stelt tevens dat de acties van de werkgever, die haar erg bezwaren, onverminderd voortgezet worden. Zo wordt zij ingezet in een werksituatie die haar ziek maakt, dreigt zij uit de MR gezet te worden en is haar salaris over de maand oktober 2011 ten onrechte ingehouden. Ook het door haar met de werkgever op 14 december 2011 gevoerde gesprek over de re-integratie ging deels over de berisping en was dreigend van toon. Ten slotte is de inhoud van de door de werkgever overgelegde brief van het team niet bij elk teamlid bekend en kan daardoor niet meewegen in het door de Commissie te geven oordeel. Het handelen van de werkgever maakt elk inhoudelijk overleg onmogelijk, of dit nu overbelasting, inzet of verlofdagen betreft, aldus A.

De werkgever voert daartegen aan dat het niet zo kan zijn dat een werknemer aan plichtsverzuim ontkomt door via een derde met de GMR en management te communiceren. A neemt, terwijl zij daartoe wel in de gelegenheid is gesteld door de werkgever, uitdrukkelijk geen afstand van de handelwijze en inhoud van de e-mailberichten van haar echtgenoot en daarom wordt haar deze handelwijze volledig aangerekend. De e-mailberichten zijn, zowel qua inhoud als toonzetting, beschadigend voor de directeur van de school en voor het bestuur van de B. De communicatie dient niet op een dergelijke onprofessionele wijze te worden gevoerd; het is ongewenst om de geadresseerden bij een individuele kwestie te betrekken. De werkgever heeft door de acties van de echtgenoot van A het nodig gevonden het personeel over deze kwestie te informeren. Tevens is in de gedragscode van C opgenomen dat een leraar kritiek op de juiste plaats en op de juiste wijze dient uit te spreken. A stuurt thans aan op een onwerkbaar situatie. Inmiddels heeft het team van F een brief opgesteld d.d. 9 februari 2012 waaruit blijkt dat er sprake is van een vertrouwensbreuk met het team en een onwerkbaar situatie. Dat deze brief verstuurd zou worden is in een teamvergadering besproken. Overigens is het door A op 7

september 2011 aangevraagde verlof in verband met haar 40-jarig jubileum en haar 40-jarig huwelijk op 29 september 2011, na het inwinnen van juridisch advies, door de directeur toegekend. Dat het salaris over de maand oktober 2011 werd ingehouden was omdat de arbo-arts had geconstateerd dat geen sprake was van ziekte. Toen uit een door A aangevraagd deskundigenoordeel van UWV bleek dat zij wel arbeidsongeschikt was, is deze salarisinhouding ongedaan gemaakt. Voorts heeft de werkgever niets van doen met het eventueel uit de MR gaan van A; dat is een eigen verantwoordelijkheid van de MR.

4. OVERWEGINGEN VAN DE COMMISSIE

De bevoegdheid en de ontvankelijkheid

Aangezien de instelling is aangesloten bij deze Commissie en het beroep is gericht tegen één van de beslissingen, genoemd in artikel 60 lid 1 WPO, en binnen de daartoe geldende termijn is ingesteld, is de Commissie bevoegd van het beroep kennis te nemen en is het beroep ontvankelijk.

De schriftelijke berisping

De Commissie constateert allereerst dat de voornemenprocedure van artikel 3.18 CAO PO is gevolgd.

Bij het beantwoorden van de vraag of de werkgever A in redelijkheid de disciplinaire maatregel van een schriftelijke berisping heeft kunnen opleggen beoordeelt de Commissie in eerste instantie of de feiten, waarop de beslissing is gebaseerd voldoende vaststaan. Indien dat het geval is, beoordeelt de Commissie of deze kunnen worden aangemerkt als plichtsverzuim als bedoeld in artikel 3.17 lid 2 CAO PO en, zo ja, of de opgelegde maatregel, alle omstandigheden in aanmerking genomen, proportioneel is.

De werkgever heeft blijkens de bestreden beslissing d.d. 28 november 2011 aan het plichtsverzuim ten grondslag gelegd dat door het verzenden van diverse e-mailberichten geadresseerden zijn betrokken bij individuele kwesties en dat A daarmee de grenzen heeft overschreden van wat van een professionele leerkracht mag worden verwacht. Artikel 3.17 lid 2 CAO PO bepaalt dat onder plichtsverzuim wordt verstaan het overtreden van de voor de werknemer geldende voorschriften, het niet nakomen van de hem opgelegde verplichtingen alsmede het doen of nalaten van datgene dat de werknemer bij een goede uitoefening van zijn functie behoort te doen of na te laten.

Vaststaat dat het niet A zelf is die de bewuste e-mailberichten heeft verzonden maar haar echtgenoot. De werkgever heeft A bij e-mail van 20 september 2011 verzocht om aan te geven of zij achter de inhoud staat van het e-mailbericht van haar echtgenoot van 19 september 2011. A heeft hier niet op gereageerd en daarmee de gelegenheid voorbij laten gaan om, desgewenst, afstand te nemen van de inhoud van dit e-mailbericht. Voorts volgt uit latere correspondentie, bijvoorbeeld uit het verweer tegen het voornemen om een berisping op te leggen, dat A expliciet achter de inhoud van de e-mailberichten staat en ook op de hoogte was van de verzending daarvan. Ook ter zitting heeft A dit niet weersproken. Hierdoor kan A, naar het oordeel van de Commissie, dan ook niet volhouden dat zij niet verantwoordelijk kan worden gehouden voor de correspondentie.

Hoewel het verzenden van een brief naar de GMR op zichzelf uiteraard is toegestaan, is de toon en inhoud van de door de echtgenoot van A verzonden e-mailberichten zodanig dat aannemelijk is dat dit voor onnodige onrust binnen het team en bij de schoolleiding heeft gezorgd. Het bijvoegen van een pleitnotitie in een tegen de werkgever aanhangig gemaakte

rechtszaak zorgt voor onnodige onrust, maar is vooral afkeuringswaardig omdat daarmee de vertrouwelijkheid waarmee een gerechtelijke procedure is omringd, wordt doorbroken. Van een naar objectieve maatstaven gemeten rechtens relevante noodzaak om de pleitnotitie aan derden, ook niet de GMR, toe te sturen is niet gebleken. De toezending geschiedde kennelijk met de bedoeling afkeuring uit te spreken over de handelwijze van de werkgever in die procedure, hoewel de werkgever in die procedure nu juist alle vrijheid toekwam om zijn standpunt te vertolken, zoals het hem zelf goeddunkte. Het beroep van A op haar recht op vrijheid van meningsuiting gaat niet op. Dit recht is niet onbeperkt en kan niet dienen ter rechtvaardiging van de onnodige en kwetsende handelwijze.

Nog daargelaten of de onvrede van A over het (in eerste instantie) niet toekennen van het door haar verzochte verlof terecht was (de Commissie heeft in de cao geen grondslag voor het toekennen daarvan gevonden), mocht de werkgever van haar verwachten dat zij haar onvrede over de opgedragen werkzaamheden aan haar leidinggevende zou overbrengen en deze niet met de overige schooldirecteuren zou delen. De door de werkgever genoemde Gedragscode vormt daartoe mede de basis. Doordat A toch derden deelgenoot heeft gemaakt van haar onvrede, in het bijzonder door aan derden inzicht te geven over het verloop van de gerechtelijke procedure met de kennelijk bedoeling afkeuring uit te spreken over de gedragslijn van het bestuur in die procedure, heeft zij zich niet zodanig gedragen als van een professioneel leerkracht mag worden verwacht. De werkgever heeft dit gedrag dan ook terecht als plichtsverzuim kunnen aanmerken. De Commissie acht het opleggen van de disciplinaire maatregel van een schriftelijke berisping evenredig aan het door A gepleegde plichtsverzuim. Op grond van bovenstaande overwegingen zal de Commissie het beroep ongegrond verklaren.

5. OORDEEL

Op grond van bovenstaande overwegingen verklaart de Commissie het beroep ongegrond.

Aldus gedaan te Utrecht op 22 mei 2012 door mr. W.H.B. den Hartog Jager, voorzitter, drs. J.A.M. van Agt, mr. C.H. Kemp-Randewijk, mr. K.P. Piena en mr. drs. B.H. van Velzen, leden, in aanwezigheid van mr. R.M. de Bekker, secretaris.

mr. W.H.B. den Hartog Jager
voorzitter

mr. R.M. de Bekker
secretaris